

Estimo i defenso l'abadia de Santa Maria de Montserrat

Dc, 30/01/2019 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

Plouen crítiques, notícies, acudits, insinuacions, piulades i altres artefactes comunicatius que tenen en comú l'abadia de Santa Maria de Montserrat. A partir d'unes informacions, situades avui en el terreny de les simples conjectures, i que avui es troben subjectes de contrast per una comissió creada *ad hoc*, s'ha organitzat un estat d'opinió mediàtica que ha culminat amb un acudit inapropiat i injust. Cal criticar i condemnar el populisme d'agitació d'estereotips que tan abunda en la nostra societat. És improp i manipulador, per més veritat que fos el que ara s'està investigant, escampar el dubte sobre l'honestat de la comunitat monàstica de Santa Maria de Montserrat.

Per entendre el perquè de tot plegat sempre ens hem de fer la tan coneguda pregunta de: ¿qui surt guanyat escampant dubtes sobre la rectitud de tres abats de Santa Maria de Montserrat?. Es bo intentar trobar respostes a aquesta pregunta que és més complexa del que pot semblar a primera vista. Intentaré donar algunes respostes. Una primera reacció és pensar que els mitjans de comunicació persegueixen dir la veritat per contribuir a la lucidesa dels ciutadans. Mentida. Pot ser sí que alguns medis cerquen el camí de la veritat, però l'interès de la majoria de medis no és tan altruista. Recordo un comentari del gran periodista Llorenç Gomis en una conferència: *"l'interès dels editors dels diaris no és la veritat, sinó vendre més diaris"*. Gran màxima que pot ajudar a entendre algun dels aspectes de la qüestió que ens preocupa. La majoria de diaris és un negoci i les seves mesures sempre seran mercantils.

Aconseguir bones quotes de mercat és una preocupació interessada dels editors dels medis de comunicació. Es legítim, estan al davant d'un negoci i han de donar comptes al consell d'administració. Poden tenir bons resultats si saben aprofitar despreocupadament la llibertat d'expressió. Un bon escàndol ben administrat dona molt a parlar, sempre més que els progressos científics en recerca mèdica. Per això, alguns medis són àvids a mantenir viva la flama de l'anticlericalisme latent a la societat perquè això ajuda a vendre més o a mantenir altes quotes d'audiència. A més, el segment anticlerical és actiu i amb forta implementació social. Constitueix un públic diana interessant alhora de repensar el posicionament ideològic d'algun medi de comunicació, especialment aquells que ara es troben repensant la seva identitat o reflatant la seva economia.

Una altra lectura d'aquesta darrera efervescència mediàtica amb Santa Maria de Montserrat està relacionada amb la filtració gradual de notícies relacionades amb uns suposats casos d'abusos sexuals. ¿A qui pot interessar anar informant a compta gotes? ¿per què aquesta estratègia de dosificació creadora d'expectativa? Aquesta estratègia ha servit de bon pòrtic propagandístic a una sèrie de reportatges emesos per la cadena Netflix. El seu realitzador ja anunciava que tenien força informació que aniria sortint. Per la seva part, alguns diaris han actuat d'un bon amplificador del contingut temàtic que la poderosa cadena comunicativa estava a punt d'emetre i que encara té en programació. L'abadia de Santa Maria ha estat utilitzada en la campanya de màrqueting del documental de Netflix. Documental produït per l'empresa Zeta audiovisual que forma part del

conglomerat comunicatiu del Grup Zeta, al qual també forma part el Periòdico diari que començà amb la primera informació relacionant l'abadia amb un cas d'abús sexual. En aquest cas, la màxima de l'enyorat Llorenç Gomis, pot ajudar a resoldre una part de l'equació d'interessos que s'amaga al darrera del tema dels suposats abusos en el monestir de Santa Maria de Montserrat.

¿Podrien haver-hi més interessos que no fossin els purament econòmics? Penso que sí. ¿Per què ara, anys després que algun dels denunciants comencés una campanya per retardar la prescripció dels delictes d'abusos sexuals, surt el nom d'un monjo i es focalitza la qüestió a Santa Maria de Montserrat? En l'actual context polític que viu Catalunya hi ha sectors interessats en fer trontollar la solidesa de l'abadia benedictina en l'imaginari col·lectiu de molts catalans. La filtració de la informació ha tingut l'habilitat de construir un relat que afecta a tres abats del monestir. Sembla que volen transmetre que des de la màxima responsabilitat del monestir es volia tapar el fet. Se'ls presenta com a còmplices d'una situació que, alguns medis s'han esforçat en presentar, com comprovada i sentenciada. Això es suma amb altres campanyes destinades a fer dubtar de la solidesa dels món simbòlic del catalanisme on l'abadia de Santa Maria de Montserrat hi ocupa un lloc destacat. Com tot pedra fa paret, tota insinuació o sospita insistentment repetida esdevé, a la llum de l'opinió pública, falsa veritat. Quan passa això, hom pot sospitar que les casualitats són més que improbables. Hi ha masses interessos polítics en joc com no intentar jugar la carta de desprestigiar el monestir de Santa Maria de Montserrat.

Finalment, no fora aventurat pensar que l'abadia de Santa Maria de Montserrat algú l'hagi col·locat al mig del foc amic generat per la recomposició de l'espai polític de l'extrema dreta europea sota l'impuls dels moviments catòlics integristes. L'ombra de Steve Banon a Europa és molt allargada, especialment combativa del catolicisme conciliar. Els seus associats sempre han procurat alterar els punts claus de la governabilitat democràtica d'alguns països i no han tingut cap recança d'intentar desestabilitzar al mateix papa Francesc i sectors oberts del catolicisme. L'abadia de Santa Maria podria ser un d'aquests objectius. En l'era dels *fake news* i les *big data* gestionades per mentalitats poc escrupoloses no ens ha d'estranyar que, un intel·ligent aprofitament de situacions compromeses per la credibilitat moral de l'Església, serveixin per sumar en els intents de desestabilització dels pilars democràtics de la nostra societat.

Cada una d'aquestes raons, i altres que poden suggerir-se, tenen la seva pròpia dinàmica però poden estar perfectament interrelacionades o, simplement retroalimentades per uns mecanismes totalment desconeguts per mi però que, intueixo, deuen existir.

Davant tot el soroll mediàtic d'aquests dies, em ve de gust agrair a la comunitat benedictina de Santa Maria de Montserrat tot el bé que m'ha fet. Res del que es pugui dir minva el meu afecte vers un homes de fe que testimonien, dia rere dia, el compromís amb l'esperit de la Regla de sant Benet. L'abadia de Santa Maria de Montserrat són mil anys d'acompanyament espiritual. Per més que escolti històries que m'han agafat desprevingut, res farà trontollar el sentiment benefactor que sempre genera Montserrat. Per més que la realitat sigui tossuda, per més que les portades dels diaris o els informatius dels medis parlin insistentment d'uns suposats abusos, ni en el cas que això fos així, res del que s'ha proclamat ha esquarterat la meva confiança amb aquesta comunitat monàstica. Defenso la comunitat benedictina de Santa Maria de Montserrat.

La seva vida monàstica presenta continuadament a la societat catalana la possibilitat de viure en una comunitat guiada pel desig de ser bones persones, plenes de saviesa i amb una vida interior que sigui font de pau i felicitat. No està malament, especialment per un temps de recerca permanent de propostes que portin sentit. Aquesta dimensió de comunitat monàstica com exemple de virtut cívica ens és molt útil per endreçar l'ànima de la nostra societat. La meua defensa de la comunitat de Santa Maria de Montserrat no impedeix reconèixer les circumstàncies que poden alterar la vida comunitària perquè una comunitat monàstica és un grup on passen coses i es comporta amb les mateixes virtuts i misèries presents en altres col·lectius de la societat. L'existència de singularitat no desmereix el valor del conjunt. No pot haver-hi cap ombra de dubte sobre l'honestedat de la comunitat de monjos per més que l'evidència contrastada ens que, en algun moment, no s'ha fet el bé i el mal fet ha estat motiu de patiment. La mateixa comunitat ha manifestat ja la seva solidaritat amb qui hagi sofert patiment en aquest procés. Segueixo confiant amb la comunitat benedictina de Santa Maria de Montserrat perquè sé que en ella hi trobo consol i quan hi truco la porta sempre s'obre per acollir-me.